

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8Co/113/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8113232689
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Fil'akovský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8113232689.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Fil'akovského a sudcov JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Anny Koval'ovej, v právnej veci žalobcu Intrum Justitia Slovakia s.r.o. so sídlom Karadžičova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Karadžičova 8, 821 08 Bratislava, proti žalovanému Y. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. L., D., zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom vo Svidníku, ul. Sov. hrdinov 163/66, o zaplatenie 15.300,98 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov, č.k. 10C 67/2014-91 zo dňa 14.11.2014, jednohlasne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a vo výroku o trovách konania.

Žalobca n e m á p r á v o na náhradu trov odvolacieho konania a žalovanému a vedľajšiemu účastníkovi sa ich náhrada n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvého stupňa“) uložil zaplatiť žalobcovi 7.320,69 Eur s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 7320,69 Eur za obdobie od 13.03.2013 do zaplatenia, a to všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Účastníkom a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal.

Vykonaným dokazovaním dospel súd k záveru, že pokiaľ ide o predloženú zmluvu o splátkovom úvere, jedná o vzťah medzi dodávateľom a spotrebiteľom, kedy sa na režim vzťahuje zákon o spotrebiteľských úveroch. Predložená zmluva o splátkovom úvere spĺňa náležitosti písomnej formy, no zo zmluvy vyplýva len skutočnosť, že výška splátky istiny je 221,24 Eur. Uvedené znenie nespĺňa náležitosti citovaného paragrafu zákona o spotrebiteľských úveroch, podľa ktorého takáto zmluva musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Z dikcie citovaného zákona nepochybne vyplýva, že náležitosťou zmluvy je presný rozpis, z ktorého bude zrejmé, aká je výška splátky istiny, aká je výška splátky úroku a aká je výška splátky ostatných poplatkov. Podľa názoru súdu neobstojí tvrdenie žalobcu, že mesačná splátka v sebe zahŕňa všetky tri zložky a jednoduchým aritmetickým výpočtom je možné dospieť k záveru, že táto splátka, okrem čistej istiny, obsahuje aj výšku úrokov a poplatkov. Pokiaľ zákon vyžaduje expressis verbis takéto vyjadrenie a rozloženie toho, čo splátka obsahuje, táto zmluva nespĺňa túto náležitosť. Z uvedeného dôvodu v zmysle citovaného ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch súd dospel k záveru, že pri takejto zmluve je poskytnutý úver bezúročný a bez poplatkov. Z obsahu spisu nepochybne vyplynulo, že žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 13.500 Eur, z čoho bolo z jeho strany zaplatených 6.179,31 Eur. Pokiaľ súd dospel k záveru, že úver je bezúročný a bez poplatku, bolo dôvodné zaviazat' žalovaného na zaplatenie nevráteného rozdielu, t. j. sumy 7.320,69 Eur ako nesplatennej časti poskytnutého úveru, ktorý bol vyhlásený za mimoriadne splatný. Podľa § 517 ods.

2 Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády SR č. 87/95 Z.z. súd považoval taktiež za právne dôvodné priznať žalobcovi právo na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 8,75 % ročne z dlžnej sumy za obdobie od 13.03.2013. Týmto dňom sa žalovaný dostal do omeškania s plnením svojho peňažného záväzku a aj v zmysle žaloby súd priznal právo na zaplatenie úroku z omeškania týmto dňom, pričom výška úroku z omeškania vyplýva z citovaného nariadenia vlády, keď je o 8 %-tuálny bodov vyššia ako aktuálna sadzba Európskej centrálnej banky platná k 1. dňu vzniku omeškania. Z vyššie uvedených dôvodov bola žaloba v prevyšujúcej časti zamietnutá ako nedôvodná.

Pokiaľ sa týka rozhodnutia o trovách konania, súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 2 O.s.p., keď bol úspech oboch účastníkov len čiastočný, žiaden z nich nemá právo na náhradu trov konania. Taktiež súd nepriznal náhradu trov konania ani vedľajšiemu účastníkovi, ktorý nevykonal žiadny účelný úkon právnej služby, okrem zaslania formulárového oznámenia o vstupe do konania, kde bez akéhokoľvek poznania spisu uviedol všeobecné námietky ohľadom premlčania a neprijateľným zmluvným podmienkam. Z uvedeného dôvodu mu právo na náhradu trov konania nevzniklo.

Proti tomuto rozsudku v časti výroku, ktorým súd žalobu čiastočne zamietol a v časti výroku o náhrade trov konania, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Namietal nesprávne právne posúdenie veci. Má za to, že predmetná úverová zmluva obsahuje všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 zákona o spotrebiteľskom úvere v znení platnom v čase jej uzavretia. Poukázal na to, že v zmluve je dojednaná mesačná splátka úveru v sume 221,24 Eur mesačne so splatnosťou k 20. dňu v mesiaci od 20.2.2009 do 20.1.2019 celkom 120 splátok, výška úroku 15,10 % p.a., ako aj výška poplatku za správu úveru v sume 1,99 Eur mesačne. Mesačná splátka 221,24 Eur v sebe zahŕňa všetky tri zložky, teda časť splátky na istinu, časť na zmluvné úroky a časť na splátky na poplatok za správu úveru. Navrhol napadnutý rozsudok zmeniť a vyhovieť žalobe v celom rozsahu.

Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ust. § 212 O. s. p., vec prejednal v súlade s ust. § 214 ods. 2 O. s. p. a zistil, že odvolanie žalobu nie je opodstatnené.

Odvolateľ tvrdí, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

Podľa právneho názoru odvolacieho súdu súd prvého stupňa na zistený skutkový stav použil správny právny predpis, ktorý aj správne interpretoval, pričom zo skutkových záverov vyvodil správne právne závery. Odvolací súd v podrobnostiach poukazuje na vecne správne právne závery súdu prvého stupňa a len na ich doplnenie uvádza nasledovné:

Súd prvého stupňa posúdil spotrebiteľský úver ako bezúročný a bezpoplatkov v zmysle § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľskom úvere v znení platnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) z dôvodu nedostatku povinných náležitostí upravených v § 4 ods. 2 písm. i/ (výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov) zákona o spotrebiteľských úveroch.

Žalobca v odvolaní obhajoval naplnenie všetkých náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 zákona o spotrebiteľskom úvere s poukazom na to, že mesačná splátka 221,24 Eur v sebe zahŕňa všetky tri zložky, teda časť splátky na istinu, časť na zmluvné úroky a časť na splátky na poplatok za správu úveru.

Medzi účastníkmi nie je sporné, že zmluva uzatvorená medzi účastníkmi je spotrebiteľským úverom, na ktorý sa vzťahuje režim zákona č. 258/2001 Z.z.. Pre spotrebiteľský úver na rozdiel od úveru bežného citovaný zákon v § 4 ods. 1 a 2 predpisuje ďalšie formálne a obsahové náležitosti. Z hľadiska formálnych náležitostí ide o písomnú formu, ktorá sa pri bežnom úvere nevyžaduje. Obsahové náležitosti sú vymedzené v § 4 ods. 2 citovaného zákona. Ustanovenie § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch vymedzuje prípady, kedy sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Ide vlastne o špeciálnu právnú

úpravu absolútnej neplatnosti právneho úkonu. Výklad a aplikácia citovaných ustanovení zákona musí byť v súlade so zmyslom a účelom citovaného zákona. Tým, že zákon nedodrží iba niektorých obsahových náležitostí zmluvy, ako aj písomnej formy, postihuje neplatnosťou, robí z týchto náležitostí nevyhnutné podstatné obsahové náležitosti zmluvy.

Východiskom spotrebiteľskej ochrany je názor, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo faktickom nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, vzhľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho, lepšiu znalosť práva a lepšiu dostupnosť právnych služieb a konečne možnosť stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Pre takéto vzťahy je charakteristické, že podnet k zmluvnému rokovaniu pochádza spravidla od dodávateľa, pričom spotrebiteľ nie je na zmluvné dojednanie pripravený, pri kontraktácii je využívaný moment prekvapenia a neskúsenosť spotrebiteľa. Spoločným znakom právnej úpravy spotrebiteľských zmlúv je snaha cestou práva vyrovnať túto faktickú nerovnosť, a to formou obmedzenia autonómie vôle. Autonómia vôle, ktorá je elementárnou podmienkou fungovania materiálneho právneho štátu, nie je úplne absolútna, ale je limitovaná v rámci spotrebiteľských vzťahov princípom ochrany tej osoby, ktorá predstavovala právny úkon s dôverou v určitý, druhou stranou jej prezentovaný skutkový stav. Práve s ohľadom na uvedenú koncepciu spotrebiteľského práva bol prijatý aj zákon č. 258/2001 Z.z. a ustanovil osobitné náležitosti spotrebiteľskej úverovej zmluvy tak, aby za účelom odstránenia vyššie uvedenej faktickej nerovnováhy bol spotrebiteľ účinným spôsobom informovaný o podmienkach spotrebiteľského úveru a vedel lepšie ako pri nespotebiteľskej úverovej zmluve posúdiť všetky právne dôsledky vyplývajúce pre neho z uzatvorenej úverovej zmluvy. Niektoré ustanovené náležitosti, a to práve tie uvedené v § 4 zákonodarca v prospech ochrany spotrebiteľa preferoval až do takej miery, že ich neuviedenie v písomnej forme sankcionoval bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru ako sankciou pre dodávateľa, ktorý nerešpektuje zákon a tým spotrebiteľa vystavuje nerovnému postaveniu.

Účelom náležitostí ustanovených v § 4 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch je informovanie spotrebiteľa, aby vedel rozlíšiť, aká časť splátky bude použitá na istinu, úrok a ďalšie poplatky, čo mu tiež umožňuje zorientovať sa v danej situácii, pretože potom nie je dostatočne určité, akú časť istiny zaplatil, ako bude s jeho platbou naložené a akú časť úveru platí na úroky a ďalšie poplatky, teda odplatu žalobcu. Uvedené nemožno nahradiť uvedením celkovej výšky splátky, ani keď z iných ustanovení zmluvy vyplýva výška úrokov a poplatkov. Citované ustanovenie má za cieľ v zrozumiteľnej forme informovať spotrebiteľa, ako bude s jeho splátkou naložené a najmä, aká časť úveru bude ňou splatená, okrem odplaty veriteľa. Uvedené údaje zmluva uzatvorená medzi účastníkmi neobsahuje. Ide o absenciu podstatnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorú zákon sankcionuje bezpoplatkovosťou a bezúročnosťou úveru.

So zreteľom na vyššie uvedené preto odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu v zmysle § 219 O.s.p. ako vecne správny, vrátane výroku o trovách konania, potvrdil.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého žalobca ako neúspešný účastník nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania a žalovanému a vedľajšiemu účastníkovi žiadne preukázateľné trovy spojené s odvolacím konaním nevznikli, preto im ich náhrada nebola priznaná.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.